

מ"ת 27956/04/14 - מדינת ישראל נגד איימן זבידאת, רביע זבידאת, איתי מרהלי

בית משפט השלום בפתח תקווה

מ"ת 27956-04-14 מדינת ישראל נ' זבידאת ואח'
תיק חיצוני: 3954/14

בפני המבקשת נגד המשיבים
כב' השופט דורון חסדאי
מדינת ישראל

1. איימן זבידאת ע"י ב"כ עו"ד אושרי בן ישי
2. רביע זבידאת ע"י ב"כ עו"ד רויטל קוצר - סנגוריה ציבורית
3. איתי מרהלי ע"י ב"כ עו"ד אורן שפקמן

החלטה בעניינם של המשיבים 1-2

כללי

1. כנגד המשיבים הוגש כתב אישום המייחס להם ביצוע עבירות של העלבת עובד ציבור, איומים והפרעה לשוטר במילוי תפקידו. משיבים 2-3 נעדרו עבר פלילי.
2. בד בבד עתרה המבקשת כי ביהמ"ש יורה על שחרור המשיבים בתנאים שנקבעו עם שחרורם במסגרת מעצר הימים בתיק מ"י - 22618-04-14, לרבות מעצר בית מלא ובפיקוח.
3. ביום 28.4.14 התקיים דיון בעניינו של המשיב 1.
4. ב"כ הצדדים טענו טיעוניהם איש איש כמידתו בתמיכה לעמדת שולחו כמפורט בע"מ 6-12 לפר' ואף הומצאו והוצגו לביהמ"ש חומרים מתוך החקירה.
4. דיון בעניינו של המשיב מס' 2 התקיים ביום 10.5.14 כמתועד בפר' הדיון בע"מ 13-16 לפר'.
אף בדיון זה הוצגו בפני ביהמ"ש חומרים מתוך החקירה.
5. דיון בעניינו של המשיב מס' 3- אשר הסנגוריה הציבורית קיבלה ייצוג רק בליל 30.4.14, נדחה ליום 13.5.14, עקב עומס דיונים.

המסגרת המשפטית

6. באשר לדרישה לקיומן של ראיות לכאורה להוכחת האשמה הרי שעל ביהמ"ש לבחון האם קיים סיכוי סביר להרשעת הנאשם לאחר עיבוד חומר הראיות במסגרת ההליך העיקרי (ר' בש"פ 8087/95 **זאדה** ; בש"פ 637/13 **מגידיש** ; בש"פ 6742/11 **אלמכאווי**).
7. עוד ידועה ההלכה כי בשלב המקדמי של דיון בבקשת המעצר ביהמ"ש אינו נדרש לקבוע ממצאים בשאלת מהימנותם של העדים (ר' בש"פ 5191/13 **אבו חאמד** ; בש"פ 3171/13 **אדינייב**).

חומר הראיות

8. צפיתי בדיסק המצוי בחומר החקירה (2 קבצים).
- יאמר מיד ולכאורה כי לא התרשמתי מהתנהגות (פיזית) חריגה או פרועה של המשיבים בחדר המעצר.
9. בקובץ הראשון (שהיה בחדר המעצר) נראה עציר/מעורב (שהובהר כי אינו מי מהמשיבים) עולה מספר פעמים על הספסל כנראה לצורך התבוננות בחלון (דקה 6 למשך כ-14 שניות ; דקה 12:34 למשך כדקה וחצי ; דקה 18:28 עד דקה 30:02 ; דקה 31:38 עד דקה 32:00 ; דקה 35:26 עד דקה 36:00).
- לעליותיו אלו על הספסל לא נתלווה להם לכאורה היבט התנהגותי חריג או פרוע.
10. בדקה 48:30 לקובץ הנ"ל - נאזקים השלושה ביציאה מחדר המעצר עד דקה 49:27 לערך בסרטון.
11. בין הדקות 49:30 ל- 49:45 לערך מצביעים המשיבים עם ידיהם לקיר ממול, מתקיים דין ודברים בינם לבין השוטרים (דקות 50:00 עד 50:12) ואז השוטרים מושכים אותם מהחדר יחדיו (דקה 50:15).
12. בסרטון השני (מצלמה 6), רואים את השלושה מובלים יחדיו אגב משיכתם (לכאורה לא באופן אגרסיבי) ומאידיך לכאורה אף נצפית התנגדות אקטיבית מצידם (שניות 0:11 עד 0:20 בסרטון).
13. השוטר סיני חרילקאר (המתלונן) במזכר מיום 11.4.14 מציין כי בתא שהייה בתחנה היו 3 עצורים אשר היו דומיננטיים והשתוללו בתא, עלו על הספסלים והעליבו את השוטרים.
- בהתייחס להוצאתם לביהמ"ש ציין השוטר כי השלושה נכבלו בידיהם יחדיו, ביקשו הסיגריות, סירבו להתקדם השוטרים ניסו לדחוף אותם לכיוון היציאה, הם התנגדו הוא תפס באזיקי משיב 2 ומשך אותם, לאחר מכן עזב, סירבו לצאת לעבר הניידת בסמוך לניידת רביע ירק לעברו אך לא פגע ובניידת בדרך לביהמ"ש איימו, לרבות משיב 3 ומשיב 2.
14. בהודעתו מיום 13.4.14 ציין השוטר- סיני כי בהיותם בחדר 3 המשיבים היו לא רגועים, הם כל שניה טיפסו על הספסלים בתא המעוכבים כל הזמן צעקו... זרקו הכל על הרצפה... התחילו לקלל אותי...

(עמ' 1 באמצע).

בעמ' 2 להודעה מתאר השוטר את התנגדות המשיבים להוצאתם לניידת, היריקה של משיב 2 לעברו והאיומים של המשיבים כלפיו והוא אף הזכיר 2 לוחמי נחשון שהיו עדים לאיומים. השוטר אמר כי הוא חושש לחייו ולחיי בני משפחתו. (ר' גם 2 מזכרי פנצנקו מיום 16.4.14).

15. בתוך מזכר שיחה שערך שי נפתלי מיום 16.4.14 עם לוחם יחידת נחשון- איציק עמר - לדברי איש יחידת נחשון הוא לא שמע דבר מהאיומים (השווה למזכר פנצנקו מיום 14.4.14).

16. בתוך מזכר שיחה שערך סרגי פנצנקו מיום 14.4.14 עם לוחם יחידת נחשון אחרק, אשר מסר כי האירוע זכור לו, זכר שהמשיבים קיללו את השוטר (סיני), לא זכר איומים.

17. בתוך המזכר של רס"ר דנה גרובנציק מיום 14.4.14 המציין כי בהגיעה למשמרת חוקר תורן בבוקר שמעה צעקות מחדר המעוכבים נכנסה לחדר "וראיתי את החשודים מתפרעים בחדר, מקללים, צועקים, שרו בקולי קולות...".

לאחר זמן ראתה שצוות הסיוור מוביל את המשיבים לניידת והשלושה צעקו קיללו וגידפו בצורה ברוטלית ובצעקות רמות. לדבריה ראתה אחד החשודים יורק לכיוון השוטר ומקללו.

18. לוי וינר במזכר מיום 15.4.14 מציין כי היה עם השוטר סיני במשמרת בתא בתחנה והעצורים בפנים השתוללו, קיללו ולא הקשיבו להוראות, ובהמשך קיללו את סיני. וכאשר היה צורך לקחתם לביהמ"ש הם התנגדו בכוח רב, קיללו אותו ואת סיני ומשיב 2 ניסה לירוק על השוטר. גם בהיות המשיבים בניידת הם המשיכו לקלל ולצעוק.

19. השוטר משה אל במזכר מיום 13.4.14 ציין כי ביום המדובר השוטר סיני שמר על 3 המשיבים וכאשר הוציא אותם לניידת הם ירקו עליו.

20. במזכר נוסף שערך משה אל (ללא תאריך וחתימה- מודפס) ציין הוא כי שמר עם סיני על 3 המשיבים שהתנהגו בצורה מוקצנת בדיבור ובהתנהגות וקיללו. וכאשר התכוונו להוציאם לביהמ"ש התחילו לצעוק אמרו שלא יצאו, סירבו לצאת מחדר המעוכבים ובכל משך זמן הוצאתם צעקו וקיללו ואיימו.

21. עידן קנר במזכר מיום 14.4.14 מציין כי שמע צעקות מאזור יומן התחנה והבחין בסיני מוביל 3 עצורים כבולים יחדיו בסיוע משה אל ולכל דרך הובלתם העצורים לא נשמעו להוראות השוטרים, קיללו אותם, צעקו עליהם, עמדו במקום וסירבו להתקדם.

22. המשיב מס' 1 בהודעתו מיום 13.4.14 מכחיש כי איים וקילל, לדבריו הוא לא הפריע לאף אחד והוא היה זה שהותקף. לדבריו הוא לא אחז בבקבוק, והיה אזוק ברגליו ובידיו.

23. המשיב מס' 2 בהודעתו מיום 13.4.14 ציין כי השוטר היה זה שהיכה אותו, משך אותו באזיקים "ושבר לו את הידיים". לדבריו הוא לא עשה דבר, היה אזוק בידיו ורגליו, לא ירק על השוטר ולא איים עליו.

24. המשיב מס' 3 בהודעתו מיום 13.4.14 ציין כי לא איים על השוטר, השוטר התעלל בו והוא קילל אותו, והשוטר התעלל בו ושבר לו את 2 הידיים.

הנ"ל מכחיש כי איים על השוטר לדבריו השוטר קילל אותו ראשון והוא קילל בחזרה.

דין והכרעה

25. לאחר שנתתי דעתי לטיעוני הצדדים ובהינתן כל האמור לעיל מצאתי כי קיימות ראיות לכאורה בהתאם להלכת **זאדה** לעבירות המיוחסות למשיבים ואבהיר כדלקמן.

26. סרטי הווידאו שהוגשו אינם כוללים רכיב אודיו כך שלא ניתן לשלול ביצוע האיומים, הקללות והשמעת שאר הדברים המיוחסים למשיבים כלפי השוטר, לרבות היריקה ע"י משיב 2.

27. בחדר המעצר/ העיכוב לא מצאתי לכאורה ראיות להתנהגות חריגה או פרועה של המשיבים (ובלא התייחסות לדברים שאמרו, אם אמרו).

28. מתוך הסרטון יקשה על ביהמ"ש לקבוע מהי מידת "ההפרעה לשוטרים", כפי שמקבלת ביטוי בהתנגדות להובלת המשיבים יחדיו לניידת, לעת הזאת נקבע כי הראיות לכאורה בעניין זה אינן במדרג גבוה.

29. לא למותר להדגיש כי בעת הכרעה בשאלת קיומן של ראיות בשלב המעצר, ביהמ"ש אינו נדרש לבחינת מהימנות האמרות שבפניו.

30. משנקבע כי קיימות ראיות לכאורה, כמפורט לעיל, סבורני בנסיבות הבקשה דנן ולאחר בחינת חומר הראיות, ולפי שקיים ספק בקיומה של עילת מעצר וככל שזאת קיימת, הרי שעדיין יכול ביהמ"ש באיזון האינטרסים הנדרש ולאור הוראת סעיף 21 (ב) לחוק, ובהינתן מסוכנותם הנטענת של המשיבים, להסתפק בשחרורם של המשיבים בתנאים כדלקמן:

א. **עד יום 15.5.14** ימשיכו המשיבים 1-2 וישהו במעצר בית מלא ובפיקוח כפי שנוהג כיום.

ב. הנני מאפשר למשיבים 1-2 החל ממועד השמעת החלטתי זאת, חלונות איורור בימים א', ג', ה' ושבת בין השעות 10.00-14.00 בליווי ובפיקוח.

31. **ככל שהמשיבים 1 ו-2 לא יפרו האמור בסעיפים או-ב לעיל, ויוכיחו כי ניתן ליתן בהם אמון, הרי שמיום 16.5.14 שעה 07.00 יהיו תנאי שחרורם עד מתן החלטה אחרת כדלקמן:**

א. הרחקה מהעיר פ"ת.

ב. איסור יצירת קשר עם השוטר- המתלונן.

עמוד 4

ג. חובה להתייצב לדיונים שיתקיימו בעניינם בתיק העיקרי.

32. כל הערבויות/בטחונות/הפקדות שהומצאו ע"י המשיבים 1-2 בעבר, ישמשו אף לצרכי החלטתי זאת. כפי שהובהר ע"י ב"כ המשיבים, המדובר בשתי התחייבויות עצמיות על סך 5,000 ₪, שתי ערבויות צד ג' על סך 5,000 ₪ והפקדה בסכום של 2,500 ₪. כל אלה ישמשו לצורכי החלטותיי דלעיל.

33. **בנסיבות החלטתי זאת, מוצע בזאת לב"כ המבקשת ולב"כ המשיב 3, כי היא תחול אף בענייניו של המשיב מס' 3, כאשר תעמוד לכל צד הזכות לערור עליה. יואילו ב"כ הצדדים להתייחס להצעה עד יום 11.5.14 שעה 10.00.**

זכות ערר כחוק.

ניתנה היום, ד' אייר תשע"ד, 04 מאי 2014, בהעדר הצדדים.